

RECHTBANK LIMBURG

Burgerlijk recht

Zittingsplaats Roermond

Zaaknummer: 8707877 \ CV EXPL 20-4084

Vonnis van de kantonrechter van 28 juli 2021

in de zaak van:

[REDACTED]
[REDACTED]

eisende partij in conventie, verweerder in reconventie,
gemachtigde mr. T.F.J. Scheepers (FNV),

tegen:

**de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
CAMP SERVICES B.V.,**

gevestigd te Linne, gemeente Maasgouw,
gedaagde partij in conventie, eisende partij in reconventie,
gemachtigde mr. A.J.T.J. Meuwissen.

Partijen zullen hierna [REDACTED] n Camp genoemd worden.

1. De procedure in conventie en in voorwaardelijke reconventie

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding van 30 juli 2020
- de conclusie van antwoord in conventie en van eis in reconventie
- de conclusie van repliek in conventie en van antwoord in reconventie
- de conclusie van dupliek in conventie en van repliek in reconventie
- de conclusie van dupliek in reconventie
- de beslissing waarbij een mondelinge behandeling is bepaald
- de mondelinge behandeling van 8 juni 2021.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De feiten in conventie en in voorwaardelijke reconventie

2.1. [REDACTED] geboren op [REDACTED] is vanaf 8 januari 1997 achtereenvolgens in dienst geweest bij [REDACTED] B.V., [REDACTED] B.V., [REDACTED] B.V. en Camp Services B.V. (gedaagde Camp in deze procedure). [REDACTED] was laatstelijk werkzaam in de functie van onderhoudsschilder tegen een salaris van € 3.564,41 bruto per maand inclusief vakantietoeslag en overige emolumenten.

2.2. Op 13 januari 2017 is [REDACTED] wegens ziekte uitgevallen. Met ingang van 11 januari 2019 is de loondoorbetalingsverplichting van Camp - na twee jaren van arbeidsongeschiktheid - geëindigd.

2.3. Bij brief van 20 december 2019 heeft [REDACTED] aan Camp verzocht om vóór 1 januari 2020 tot beëindiging van het dienstverband met wederzijds goedvinden over te gaan, met betaling van de transitievergoeding ter hoogte van het bedrag aan transitievergoeding dat Camp verschuldigd was op de dag nadat haar loondoorbetalingsverplichting eindigde.

2.4. Op 18 maart 2020 heeft Camp aan het UWV toestemming gevraagd om de arbeidsovereenkomst met [REDACTED] op zeggen, welke toestemming op 6 april 2020 is verleend. Camp heeft de arbeidsovereenkomst vervolgens op 16 april 2020 opgezegd tegen 5 september 2020 in verband met langdurige arbeidsongeschiktheid.

2.5. Op 8 september 2020 heeft Camp een transitievergoeding betaald van € 22.673,61 bruto. Ingevolge de Wet Compensatieregeling transitievergoeding heeft het UWV aan Camp een bedrag van € 21.322,07 bruto vergoed.

3. Het geschil in conventie en in voorwaardelijke reconventie

3.1. [REDACTED] vordert om Camp te veroordelen tot betaling van:

Primair

- een bedrag van (a) € 40.392,00 bruto dan wel (b) € 32.373,00 bruto, uitgaande van de situatie dat Camp niet valt onder de inmiddels vervallen uitzonderingsregeling van artikel 7:673a lid 2 BW en de datum van indiensttreding (a) 8 januari 1997 dan wel (b) 5 februari 2001 is, uit hoofde van een aan hem toekomende schadevergoeding op grond van artikel 7:611 BW juncto artikel 6:74 BW, althans een door de kantonrechter in goede justitie te bepalen vergoeding, te voldoen binnen twee weken na betekening van dit vonnis, te vermeerderen met de wettelijke rente;
- een bedrag van (a) € 1.178,92 inclusief btw of (b) € 1.098,73 inclusief btw wegens buitengerechtelijke incassokosten, te vermeerderen met de wettelijke rente;

Subsidiair

- een bedrag van (a) € 33.264,00 bruto dan wel (b) € 25.245,00 bruto, uitgaande van de situatie dat Camp wel valt onder de inmiddels vervallen uitzonderingsregeling van artikel 7:673a lid 2 BW en de datum van indiensttreding (a) 8 januari 1997 dan wel (b) 5 februari 2001 is, uit hoofde van een aan hem toekomende schadevergoeding op grond van artikel 7:611 BW juncto artikel 6:74 BW, althans een door de kantonrechter in goede justitie te bepalen vergoeding, te voldoen binnen twee weken na betekening van dit vonnis, te vermeerderen met de wettelijke rente;
- een bedrag van (a) € 1.107,64 inclusief btw of (b) € 1.027,45 inclusief btw wegens buitengerechtelijke incassokosten, te vermeerderen met de wettelijke rente;

Primair en subsidiair

- de kosten van het geding.

3.2. Camp voert verweer tegen de vorderingen en vordert in voorwaardelijke

reconventie:

- te verklaren voor recht dat [REDACTED] schadeplichtig is jegens Camp;
- [REDACTED] te veroordelen tot betaling van schade nader op te maken bij staat en te vereffenen ingevolge de wet;
- veroordeling van [REDACTED] in de integrale kosten van de procedure, met inbegrip van de nakosten.

3.3. [REDACTED] voert verweer tegen de vorderingen van Camp.

3.4. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling in conventie en in voorwaardelijke reconventie

Slapend dienstverband

4.1. De kantonrechter stelt voorop dat er in het onderhavige geval sprake is geweest van een zogenaamd 'slapend dienstverband'. Relevant is in dit verband de Xella-uitspraak van 8 november 2019 van de Hoge Raad (ECLI:NL:HR:2019:1734). De Hoge Raad heeft onder meer het volgende overwogen: *"Als is voldaan aan de vereisten van art. 7:669 lid 1 en lid 3, aanhef en onder b, BW voor beëindiging van de arbeidsovereenkomst wegens langdurige arbeidsongeschiktheid, geldt als uitgangspunt dat een werkgever op grond van goed werkgeverschap in de zin van art. 7:611 BW, gehouden is in te stemmen met een voorstel van de werknemer tot beëindiging van de arbeidsovereenkomst met wederzijds goedvinden, onder toekenning van een vergoeding aan de werknemer ter hoogte van de wettelijke transitievergoeding. Daarbij geldt dat die vergoeding niet meer behoeft te bedragen dan hetgeen aan transitievergoeding verschuldigd zou zijn bij beëindiging van de arbeidsovereenkomst op de dag na die waarop de werkgever wegens arbeidsongeschiktheid van de werknemer de arbeidsovereenkomst zou kunnen (doen) beëindigen. Op dit uitgangspunt moet een uitzondering worden aanvaard als - op grond van door de werkgever te stellen en zo nodig te bewijzen omstandigheden - de werkgever een gerechtvaardigd belang heeft bij instandhouding van de arbeidsovereenkomst. Zo'n belang kan bijvoorbeeld gelegen zijn in reële re-integratiemogelijkheden voor de werknemer. Zo'n belang kan niet gelegen zijn in de omstandigheid dat de werknemer op het moment dat hij zijn beëindigingsvoorstel doet, de pensioengerechtigde leeftijd bijna heeft bereikt."*

4.2. [REDACTED] heeft bij brief van 20 december 2019 een voorstel tot beëindiging van zijn slapend dienstverband als bedoeld in voornoemd arrest gedaan. Camp is niet ingegaan op het voorstel van [REDACTED] aangezien partijen het niet eens werden over de hoogte van de transitievergoeding. Camp heeft er vervolgens voor gekozen om een ontslagvergunning bij het UWV aan te vragen, en met toestemming van het UWV het dienstverband op te zeggen tegen 5 september 2020. [REDACTED] is van mening dat Camp hierdoor heeft gehandeld in strijd met de eisen van goed werkgeverschap als bedoeld in artikel 7:611 BW.

4.3. [REDACTED] stelt zich op het standpunt dat in zijn geval in relatie tot de Xella-uitspraak aangesloten moet worden bij de oude berekening van de transitievergoeding per 11 januari 2019 (toen hij twee jaar ziek was), waarbij geldt dat de vergoeding niet kan worden gemaximeerd tot het bedrag dat Camp kan claimen bij het UWV. Volgens [REDACTED] heeft hij daarom primair recht op een schadevergoeding ter hoogte van een transitievergoeding van € 40.392,00 bruto. Een eventueel door Camp betaalde transitievergoeding kan hierop in mindering worden gebracht.

4.4. Camp stelt primair dat [REDACTED] de vordering prematuur heeft ingesteld. Een transitievergoeding is pas verschuldigd nadat de arbeidsovereenkomst is beëindigd. Op het moment van dagvaarden was dit nog niet het geval. De arbeidsovereenkomst is opgezegd tegen 5 september 2020 en de wettelijke transitievergoeding is vervolgens binnen een maand betaald. Bovendien had de procedure, na het einde van de arbeidsovereenkomst, moeten worden ingeleid door middel van een verzoekschrift. Verder is Camp - kort gezegd - van mening dat de transitievergoeding had moeten worden berekend volgens de wettelijke regels van 2020, hetgeen hij heeft gedaan: Camp is daarom geen aanvullende transitievergoeding c.q. schadevergoeding verschuldigd.

4.5. De kantonrechter stelt voorop dat [REDACTED] de juiste procesingang heeft gekozen, nu reeds vóór het uitbrengen van de dagvaarding duidelijk was dat Camp de door [REDACTED] becijferde transitievergoeding niet zou gaan betalen. Camp stelde zich immers op het standpunt dat de transitievergoeding € 4.158,48 bruto bedroeg. Het resterende deel van de door [REDACTED] gevorderde transitievergoeding zou dan niet anders dan als een vordering tot schadevergoeding (en dus via een dagvaarding) aanhangig kunnen worden gemaakt.

4.6. De kantonrechter is van oordeel dat Camp had moeten ingaan op het verzoek van [REDACTED] om het dienstverband met wederzijds goedvinden te beëindigen onder toekenning van een transitievergoeding, die in de lijn van het Xella-arrest aan de hand van de peildatum 11 januari 2019 - de dag waarop [REDACTED] 104 weken arbeidsongeschikt was - had moeten worden berekend. Nu zij dit niet heeft gedaan heeft zij in strijd gehandeld met de eisen van goed werkgeverschap ex artikel 7:611 BW en is zij mogelijk schadeplichtig. De kantonrechter zal bij de berekening van de transitievergoeding c.q. schadevergoeding dan ook uitgaan van de berekeningswijze zoals die wettelijk was vastgelegd in 2019. Aan de hand daarvan kan worden vastgesteld in hoeverre [REDACTED] aanspraak kan maken op een schadevergoeding.

4.7. Partijen verschillen van mening over de hoogte van de transitievergoeding c.q. schadevergoeding. Voor de bepaling van de hoogte van de transitievergoeding met als peildatum 11 januari 2019 had volgens [REDACTED] moeten worden uitgegaan van 8 januari 1997 als datum indiensttreding. Daarnaast is [REDACTED] van mening dat hij in aanmerking komt voor een hogere transitievergoeding in verband met de 50plus-regeling, die in 2019 nog van toepassing was. Camp behoort tot een groep waarin meer dan 25 werknemers werkzaam waren, zodat de uitzonderingsregeling van artikel 7:673a lid 2 BW (oud) voor de kleine werkgever niet van toepassing is. Een en ander is door Camp nadrukkelijk betwist. Camp stelt dat [REDACTED] pas vanaf 5 februari 2001 bij haar (rechtsvoorganger) in dienst was. Verder is Camp een kleine werkgever, zodat de 50plus-regeling niet opgaat. Ten slotte is Camp van mening dat de overbruggingsregeling van artikel 7:673d BW (oud) van toepassing was, zodat de dienstjaren van [REDACTED] vóór 1 mei 2013 niet meetellen. Partijen zijn het er overigens wel over eens dat van een bedrag van € 3.564,41 bruto als salaris moet worden uitgegaan. De kantonrechter overweegt als volgt.

Ingangsdatum dienstverband

4.8. [REDACTED] stelt zich op het standpunt dat hij op 8 januari 1997 bij een rechtsvoorganger van Camp, [REDACTED] B.V., in dienst is getreden. [REDACTED] stelt primair dat hij op 6 november 2000 wegens een overgang van onderneming is overgegaan van [REDACTED] B.V. naar [REDACTED] B.V. Subsidiar was er tussen 6 november 2000 en 5 februari 2001 sprake van een onderbreking van net geen 3 maanden.

en dan heeft te gelden dat er sprake is geweest van opvolgend werkgeverschap als bedoeld in artikel 7:668a (oud) en/of 7:673 lid 4 sub b BW.

4.9. Camp betwist dat [REDACTED] B.V. een van haar rechtsvoorgangers is. Volgens Camp is de ingangsdatum van het dienstverband met haar rechtsvoorgangers 5 februari 2001, toen [REDACTED] een arbeidsovereenkomst is aangegaan met [REDACTED] BV, vertegenwoordigd door [REDACTED]. Er heeft geen aandelenoverdracht plaatsgevonden, maar [REDACTED] BV heeft destijds enkel een klantenbestand inclusief handelsnaam gekocht, en uitdrukkelijk geen personeel overgenomen.

4.10. De kantonrechter stelt vast dat het standpunt van [REDACTED] in de eerste plaats ondersteund wordt door de overgelegde jaaropgaves (productie 9 dagvaarding). Op de jaaropgave 2000 van [REDACTED] B.V. staat als tijdvak vermeld: 01-01 t/m 05-11. Op de jaaropgave 2000 van [REDACTED] BV staat vermeld: met ingang van 06-11. Op de jaaropgave 2001 van [REDACTED] BV staat vermeld: met ingang van 01-01.

4.11. In de tweede plaats wijst [REDACTED] op de verklaring van [REDACTED] BV van 28 februari 2020 (productie 10 bij dagvaarding). Deze luidt als volgt:

"Betreft: verklaring loondienst

Geachte heer [REDACTED]

Middels dit schrijven verklaren wij dat u op 8 januari 1997 in loondienst bent getreden bij [REDACTED] BV als schilder.

Per 6 november 2000 is het dienstverband beëindigd in het kader van overname van het schildersbedrijf.

Met vriendelijke groet,

[REDACTED]

4.12. Ter gelegenheid van de mondelinge behandeling heeft [REDACTED] bovendien verklaard dat hij steeds is blijven werken vanuit de werkplaats in [REDACTED] en telkens mee overgenomen is. [REDACTED] heeft aangegeven nooit werkloos te zijn geweest. Volgens [REDACTED] zat [REDACTED] er nog tussen in 2000 en 2001. Op een gegeven moment nam [REDACTED] het op de werkplaats in [REDACTED] over, aldus [REDACTED].

4.13. Anderzijds heeft Camp een schriftelijke arbeidsovereenkomst in het geding gebracht met als titel: "[REDACTED] BV Arbeidsovereenkomst bepaalde tijd" (productie 1 conclusie van antwoord), ondertekend op 1 februari 2000 door [REDACTED] en [REDACTED] namens [REDACTED] BV. Het betreft een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd met ingang van 5 februari 2001. [REDACTED] heeft ter zitting nader toegelicht dat hij pas begonnen is met zijn bedrijf in januari 2001, en dat er toen geen medewerkers in dienst waren. Hij heeft alleen klanten en de naam van [REDACTED] BV overgenomen. [REDACTED] was de eerste die hij in dienst heeft genomen. Camp heeft eveneens gewezen op het Arbeidsdeskundig Onderzoek van het UWV (productie 2 conclusie van antwoord). Onder "Arbeidsverleden" op pagina 3 staat:

Periode 08-01-1997/05-11-2000, Werkgever [REDACTED] Bv

Periode 05-02-2001/14-07-2013, Werkgever [REDACTED] BV.

Hieruit blijkt dat er tussen 5 november 2000 en 5 februari 2001 een onderbreking zit, in welke periode [REDACTED] volgens Camp dus niet heeft gewerkt.

4.14. De kantonrechter acht de door [REDACTED] in het geding gebrachte jaaropgaves doorslaggevend. Uit die jaaropgaves blijkt dat er een aansluitend dienstverband is geweest van [REDACTED] B.V. naar [REDACTED] B.V. Immers op de jaaropgaaf 2000 van [REDACTED] BV staat vermeld: met ingang van 06.11. en staat vermeld dat het loon f 6.999,00 bedraagt en er f 1.535,00 loonbelasting is ingehouden. Bedragen die betrekking zullen hebben op het loon over de laatste twee maanden van 2000. De jaaropgaaf 2001 van hetzelfde [REDACTED] BV gaat vervolgens verder met ingang van 01.01., vermeldt als loon over 2001 f 50.049,00 en f 12.405,00 ingehouden loonheffing. De verklaring van [REDACTED] dat hij altijd is blijven werken, sluit hierbij aan, evenals de hierboven aangehaalde verklaring van [REDACTED]. De door Camp overgelegde arbeidsovereenkomst met als ingangsdatum 5 februari 2001, en ondertekend op 1 februari 2000, acht de kantonrechter onvoldoende om het gestelde doorlopend dienstverband te weerleggen. De kantonrechter komt al met al tot de conclusie dat uitgegaan moet worden van een dienstverband dat op 8 januari 1997 met (een van de rechtsvoorgangers van) Camp is aangevangen.

50plus-regeling

4.15. [REDACTED] stelt zich op het standpunt dat hij in aanmerking komt voor de hogere transitievergoeding voor 50-plussers. Artikel 7:673a BW (oud) bevatte een afwijkende berekeningswijze voor werknemers die bij het eindigen of niet voortzetten van de arbeidsovereenkomst 50 jaar of ouder waren (lid 1) en van wie de arbeidsovereenkomst ten minste tien jaar heeft geduurd (lid 1), op voorwaarde dat het niet om een 'kleine werkgever' ging (lid 2). [REDACTED] voldoet aan de leeftijdseis en de vereiste duur van de arbeidsovereenkomst. Vervolgens dient te worden vastgesteld of de uitzondering van lid 2 aan de orde is, te weten of Camp minder dan 25 werknemers in dienst had.

4.16. [REDACTED] is van mening dat Camp onderdeel uitmaakt van een groep, en daarom als een ondernemer met meer dan 25 werknemers heeft te gelden. Camp heeft dit nadrukkelijk weersproken.

4.17. De kantonrechter overweegt dat onder groep zoals bedoeld in de Ontslagregeling wordt verstaan: de groep, bedoeld in artikel 2:24b BW. In artikel 2:24b BW, eerste zin, is een groep gedefinieerd als een economische eenheid waarin rechtspersonen en vennootschappen organisatorisch met elkaar zijn verbonden. Om van een groep te kunnen spreken moet er dus sprake zijn van economische eenheid (waarvoor niet vereist is dat de groep naar buiten toe als eenheid optreedt), van organisatorische verbondenheid (dat wil zeggen dat er integratie in de groepsorganisatie heeft plaatsgevonden) en van centrale leiding.

4.18. In het onderhavige geval zou Camp (voluit Camp Services B.V.) met Camp Onderhoud B.V. samen een groep vormen, aldus [REDACTED]. Ter gelegenheid van de mondelinge behandeling heeft Camp haar verhouding tot Camp Onderhoud B.V. nader toegelicht. De kantonrechter begrijpt dat Camp in of omstreeks 2015 is gesplitst in enerzijds Camp Services B.V. voor het schilderwerk en anderzijds Camp Onderhoud B.V. voor het onderhoud (metselwerk, voegwerk, timmerwerk). Camp heeft toegelicht dat wanneer er een opdracht binnen komt, vervolgens wordt beoordeeld welke werknemers op die opdracht

worden geplaatst. Dit kunnen zowel werknemers zijn in dienst bij Camp Services B.V. als bij Camp Onderhoud B.V. Zij werken dan vervolgens gezamenlijk aan een project. Vast staat verder dat beide bv's dezelfde aandeelhouder en bestuurder hebben, te weten [REDACTED] Beheer B.V., en hetzelfde pand delen. Bestuurders van [REDACTED] Beheer B.V. zijn [REDACTED] Beheermaatschappij B.V. (met als enig aandeelhouder en bestuurder de heer [REDACTED]) en [REDACTED] Beheer B.V. (met als enig aandeelhouder en bestuurder de heer [REDACTED]). Beide [REDACTED] hebben gezamenlijk de feitelijke leiding over Camp Services B.V. en Camp Onderhoud B.V. Ter gelegenheid van de mondelinge behandeling heeft de heer [REDACTED] bovendien nog verklaard dat hij altijd gezamenlijk met [REDACTED] beslissingen moet nemen.

4.19. De kantonrechter is op basis van het voorgaande van oordeel dat er tussen beide bv's sprake is van een dusdanige verwevenheid, zowel economisch als organisatorisch, en dat er sprake is van een centrale leiding door de [REDACTED], dat niet anders kan worden geconcludeerd dan dat er sprake is van een groep, waarvan Camp deel uitmaakt.

4.20. Vervolgens dient te worden vastgesteld of de groep uit meer dan 25 werknemers bestaat. Volgens artikel 7:673a lid 2 BW (oud) moet het gaan om een werkgever die minder dan 25 werknemers in dienst had in de tweede helft van het kalenderjaar voorafgaand aan het kalenderjaar waarin - kort gezegd - een ontslagvergunning bij het UWV is gevraagd dan wel een ontbindingsverzoek is ingediend, of de arbeidsovereenkomst is opgezegd of van rechtswege eindigt. Nu als peildatum voor de berekening van de transitievergoeding 11 januari 2019 is vastgesteld, zou moeten worden gekeken naar het aantal werknemers in de tweede helft van 2018.

Uit het overgelegde uittreksel van de Kamer van Koophandel van 23 juli 2020 blijkt dat er op dat moment bij Camp Onderhoud B.V. 15 werkzame personen waren. Camp heeft tijdens de mondelinge behandeling verklaard dat dit aantal de laatste jaren ongeveer hetzelfde is gebleven. Uit het uittreksel van de Kamer van Koophandel van 22 juli 2020 blijkt dat het aantal werkzame personen bij Camp Services B.V. ook 15 bedraagt. Camp heeft tijdens de zitting aangegeven dat het aantal medewerkers bij Camp Services B.V. fluctueert, en dat dit er nu ongeveer 7 zouden moeten zijn. Camp heeft niet nader onderbouwd door middel van bijvoorbeeld een personeelslijst, dat het aantal werknemers in 2018 en/of 2019 ook slechts 7 zou bedragen. De kantonrechter gaat er dan ook van uit dat ook het aantal personeelsleden bij Camp Services B.V. 15 bedroeg. Het totaal aantal werknemers in dienst van de groep komt daarmee op 30 personen. Nu er geen sprake is van een 'kleine werkgever' heeft [REDACTED] recht op de hogere transitievergoeding voor oudere werknemers zoals bepaald in artikel 7:673a BW (oud).

Overbruggingsregeling

4.21. Camp heeft verder nog aangevoerd dat de zogenaamde MKB-regeling (die inmiddels per 1 januari 2020 is komen te vervallen) van toepassing is. Die regeling hield - kort gezegd - in dat bij de berekening van de transitievergoeding voor kleine werkgevers de dienstjaren van de werknemer vóór 1 mei 2013 niet meetelden. Nu hiervoor reeds is overwogen dat het totaal aantal werknemers in dienst van de groep 30 personen bedraagt, is niet aan een van de voorwaarden voor de MKB-regeling voldaan. Daar komt nog de voorwaarde bij dat er sprake moet zijn van een beëindiging van de arbeidsovereenkomst wegens bedrijfseconomische redenen, hetgeen evenmin het geval was. Een en ander betekent dat Camp geen beroep had kunnen doen op de zogenaamde MKB-regeling, zodat ook de dienstjaren vóór 1 mei 2013 bij de berekening van de transitievergoeding moeten worden meegenomen.

Conclusie

4.22. Uitgaande van een salaris van € 3.564,41 bruto, een dienstverband van 8 januari 1997 tot 11 januari 2019 en toepassing van de 50plus-regeling, had [REDACTED] recht op een transitievergoeding zoals primair ten titel van schadevergoeding door hem gevorderd, te weten een bedrag van € 40.392,00 bruto. Dit bedrag zal dan ook worden toegewezen, met de bepaling dat daarop in mindering kan strekken de door Camp betaalde transitievergoeding ten bedrage van € 21.322,07 bruto.

Buitengerechtelijke incassokosten

4.23. [REDACTED] maakt aanspraak op vergoeding van buitengerechtelijke incassokosten. Naar het oordeel van de kantonrechter heeft [REDACTED] voldoende gesteld en onderbouwd dat buitengerechtelijke werkzaamheden zijn verricht. De buitengerechtelijke incassokosten zullen worden toegewezen tot het wettelijk tarief ingevolge het Besluit vergoeding voor buitengerechtelijke incassokosten, en wel over het in hoofdsom toe te wijzen bedrag. Dit betekent dat een vergoeding van € 1.168,50 inclusief btw toewijsbaar is.

Voorwaardelijke eis in reconventie

4.24. De kantonrechter stelt vast dat Camp zelf in haar conclusie van repliek in reconventie reeds heeft geconcludeerd dat de kantonrechter niet meer toekomt aan de vorderingen in voorwaardelijke reconventie, nu gezien de uitbetaling van het UWV niet meer kan worden voldaan aan de gestelde voorwaarden, aldus Camp.

4.25. De kantonrechter leidt hieruit af dat Camp haar voorwaardelijke eis in reconventie niet langer wenst te handhaven, zodat deze - voor zoveel nodig - zal worden afgewezen.

in conventie en in reconventie

4.26. Camp zal als de in het ongelijk gestelde partij worden veroordeeld in de kosten van deze procedure. Nu Camp tijdig, te weten binnen één maand na beëindiging van de arbeidsovereenkomst, de in haar ogen verschuldigde transitievergoeding ten bedrage van € 21.322,07 bruto heeft betaald, zal het liquidatietarief worden berekend op basis van het toe te wijzen bedrag aan schadevergoeding. De kosten aan de zijde van [REDACTED] worden begroot op:

- dagvaarding	€ 106,47
- griffierecht	499,00
- salaris gemachtigde conventie	1.119,00 (3 x tarief € 373,00)
- salaris in voorw. reconventie	559,50 (3 x 0,5 x tarief € 373,00)
totaal	€ 2.283,97

4.27. De kantonrechter zal dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad verklaren.

5. De beslissing in conventie en in voorwaardelijke reconventie

De kantonrechter

in conventie

5.1. veroordeelt Camp om tegen behoorlijk bewijs van kwijting aan [REDACTED] te betalen een bedrag van € 40.392,00 bruto - waarop in mindering strekt het door Camp betaalde bedrag van € 21.322,07 bruto - vermeerderd met de wettelijke rente met ingang van de

vijftiende dag na betekening van dit vonnis tot de dag van volledige betaling.

5.2. veroordeelt Camp om tegen behoorlijk bewijs van kwijting aan [REDACTED] te betalen een bedrag van € 1.168,50 wegens buitengerechtelijke incassokosten, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 30 juli 2020 tot de dag van volledige betaling.

in voorwaardelijke reconventie

5.3. wijst de vordering - voor zoveel nodig - af.

in conventie en in voorwaardelijke reconventie

5.4. veroordeelt Camp in de proceskosten aan de zijde van [REDACTED] gevallen en tot op heden begroot op € 2.283,97, vermeerderd met de wettelijke rente met ingang van de vijftiende dag na betekening van dit vonnis tot de dag van volledige betaling.

5.5. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad.

5.6. wijst het meer of anders gevorderde af.

Dit vonnis is gewezen door mr. J.W. Rijksen en in het openbaar uitgesproken.

type: em
coll:

VOOR GROSSE
De griffier

